Luggemisſed.

I.

Olli úks weike terrane tüttarlaps, Maria nimmi, kaksteiſtkümmend aastat wanna, lahke illusa näoga. Tedda sadeti issa käest iggal Jummala páwal metsa, ilm olgo kui tahtes. Piddi seált kuiwi okse korjama, mis tuul olli mahha aianud, ja mis neil koddo kütmisseks tarwis läksid. Kui tuul ei olnud mitte paljo mahha aianud, et waene laps ei sanud mitte suurt kimpo korjata, sis issa taples hirmsaste lapiega, ja wahhel juhtus kül weel kurjemat temmale. Mees olli wiimne tigge ja nurjato loom, kes ei kannud ei suggogi hoolt omma naese egga omma kolme laste eest, ja nisammoti wähhe omma kingseppa ammeti pärrast. Kõrts ei jätnud temmale seks ühtegi aega järrele. Ei mitte allati ei

olnud temma nisugguſt ülleannetumat olnud, waid olli kül, enne sedda aega, móistnud enneſe ja perre eest targaste murretseda. Agga kui raskemad aiad ja haigussed ollid temud, et maia luggu rippalisseks läks, olli mees nukraks nurrigaks sanud. Otsis selle wasto abbi ónnetuma lakkumisse lábbi. Sepärrast ei úkski ei tarwitand tedda wimaks ennam temma ammeti poleſt, ja perre läks úsna nurja. Naene olli kül weel tük aega murrelinne hing temma ommaſe eest ja muido ka wássimatta tõteggija, agga Jummal parrago, nisammoti kui mees, pimme Jummala púhha sanna poleſt. Ja kuſt wõtta ka sedda walgustuſt, seſt et ramatuid ei olnud neil mitte, ja kui olleks ka, móllemad ei oskand suggugi luggeda, ja kirrik olli neil úsna wõõras koht. Naene piddi nüüd sedda toitmisse murret enneſe peále úksnes wõtma, ja se läks temmale ni kaua häddaste korda, kui jóudis kui pesſonaene teistele tööd tehha. Agga seſt et se kibbe maia murre,

Eesti-ma rahwa Kalender 1858 (1)-20